

Svar på interpellation av Kristina Bergman Alme (L) till kommunstyrelsens ordförande angående kvinnor och mäns talartid

---

Kristina Bergman Alme (L) har ställt en interpellation till kommunstyrelsens ordförande om mätningen av kvinnors och mäns talartid. Kommunstyrelsens ordförande har överlåtit åt mig att svara på interpellationen.

Svar

Det rödgröna styret har under lång tid arbetat målmedvetet för att jämställdhetsperspektivet ska genomsyra alla stadens verksamheter. Vi sätter jämställdhet mellan kvinnor och män i centrum och ser jämställdhet inte bara som ett mål, utan som ett tankesätt som ska påverka alla politiska beslut och budgetar. Till exempel har könsuppdelad statistik och kartläggningar hur resurser fördelas mellan gruppen kvinnor och män varit och ÄR en viktig komponent för ett systematiskt och integrerat jämställdhetsarbete som staden jobbar med. Det är viktigt att understryka att uppdraget om talarstatistiken innebär att enbart det juridiska könet mäts, det vill säga det kön som står registrerat i folkbokföringen, i pass eller legitimation.

Anser du att den här typen av arbete ligger inom ramen för stadens kärnverksamhet?

Försöket att vid tre tillfällen mäta talartiden under stadens nämndsammanträden och styrelsemöten handlar om att undersöka det politiska styrets arbetssätt och göra oss politiker medvetna om ofta den skeva fördelningen i taltid mellan kvinnor och män. Stadens nämnder och styrelser utgör en viktig del av Göteborgs Stads styrning och ledning, att undersöka om dessa arbetssätt behöver förändras och förbättras borde rimligen främja även stadens kärnverksamheter.

Hur ska ni använda resultaten över hur mycket talartid biologiska kvinnor och män har i nämnder?

Syftet med att undersöka hur talartiden fördelar sig mellan kvinnor och män i stadens styrelser och nämnder är att öka medvetenheten om eventuella skillnader mellan dessa grupper. Det är relevant för varje nämnd och styrelse att reflektera över resultatet, men det är också bra att få en bild över staden som helhet. Nu gör vi ett försök i ett år, det återstår att se om några åtgärder behöver vidtas.

Hur kommer denna undersökning bidra till den redan existerande forskningen på området?

Det finns en stor mängd forskning på området som visar att män ofta pratar mer än kvinnor, och att det vanligtvis uppfattas som att kvinnor pratar mer än de faktiskt gör. Det är delvis med bakgrund i denna forskning som vi vill undersöka vår egen verksamhet. Att upptäcka och motverka ojämställda mönster i talarutrymme i stadens nämnder och styrelser ser vi som en del i arbetet för att skapa en jämlik stad. Resultaten av undersökningen offentliggörs i protokollen så kan de också användas för andra intresserade.

Mariya Voyvodova (S)

Ledamot i kommunstyrelsen

**Interpellation av Kristina Bergman Alme (L) till kommunstyrelsens ordförande
angående kvinnor och mäns talartid**

Göteborg den 14 mars 2017

I budgeten för staden i år står det att "Talarstatistik ska föras under nämnd och styrelsemöten minst tre gånger för att synliggöra könsskillnader. Statistiken ska bifogas protokoll."

Sverige brukar rankas som ett av världens mest jämställda länder, och kvinnor är väl representerade i den svenska riksdagen som i de kommunala folkvalda församlingarna. Forskning på området om talartid visar på att kvinnor talar mindre än män i riksdagen – men forskning visar också att kvinnor tenderar att vara överrepresenterade i debatter inom specifika områden relaterade till sociala frågor och underrepresenterade i debatter inom ekonomi och transport. Forskarna är dock inte helt eniga om vad dessa mönster beror på. Beror det på hierarkisk marginalisering eller handlar det snarare om att kvinnor och män har olika sakpolitiska intressen? Det kan i lika stor utsträckning vara en effekt av horisontell arbetsfördelning mellan könen i det politiska arbetet inom enskilda partier.

Men jag representerar Liberalerna och mina väljare. Det är för dem jag för min talan. Det är mitt primära uppdrag som politiker. I det ingår både hon, han och hen.

Problemet är inte att kvinnor talar för lite. Det är snarare att när kvinnor tar plats så upplevs det fortfarande som provocerande och som ett problem. Det är på sätt och vis paradoxalt att de partier som hävdar att de värnar HBTQ-personers rättigheter ger uttryck för ett så extremt binärt synsätt på människor. Människor ska få definiera sig själva så långt som möjligt – det försvårar nu den rödgrönrosa minoriteten.

I stadens interna undersökningar låter vi brukare och personal själva få definiera vad de är; kvinna, man eller annat. Vi har med andra ord lämnat det binära synsättet bakom oss sedan en tid tillbaka. Vi bär alla på egenskaper som har mer värde än vårt biologiska kön – vi ska verka för att dessa egenskaper ges förutsättningar och möjligheter att växa.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor

- Anser du att den här typen av arbete ligger inom ramen för stadens kärnverksamhet?
- Hur ska ni använda resultaten över hur mycket talartid biologiska kvinnor och män har i nämnder?
- Hur kommer denna undersökning bidra till den redan existerande forskningen på området?

Kristina Bergman Alme (L)